

LÁ THƯ MỤC VỤ

Tuần trước cộng đoàn chúng ta được vinh dự đón tiếp linh mục Giuse Nguyễn Tiến Lộc – Dòng Chúa Cứu Thế viếng thăm và chia sẻ kinh nghiệm mục vụ của ngài. Mỗi khi được hỏi điều gì giúp cha vượt qua những năm tháng trong tù, ngài luôn luôn trả lời hai điều mà ngài cho là cần thiết nhất : Đức Tin và Tinh Thần Hướng Đạo. Tôi suy đi nghĩ lại và nhận ra cả hai thứ nêu trên đều thuộc phạm vi tinh thần chẳng giúp gì cho cái dạ dày xẹp lép của người tù cả. Thế mà hai thứ thuộc phạm vi tinh thần ấy đã giúp cha Tiến Lộc chẳng những vượt qua những năm tháng gian truân mà còn biến thời gian ở tù thành những tháng ngày tràn ngập niềm vui.

Hãy đọc một mẫu đối thoại giữa Đức Cố Tổng Giám Mục Phaolô Nguyễn Văn Bình và cha Tiến Lộc (ngay sau khi ra tù đến thăm Đức Tổng). Đức Tổng phán : *“Tôi nghe mấy người đi tù về kể rằng: Cha Tiến Lộc ở trong tù vui lắm mà! Sao cha không ở trong ấy luôn đi ?* Linh mục Tiến Lộc kính cẩn đáp : *Thưa Đức Tổng, bây giờ Người ký Bài Sai ra lệnh cho con trở vào tù đi, con xin vâng lời ngay ! “Ra tù” thì khó chứ “Vào tù” thì dễ lắm Đức Tổng ạ !!!* Đức Tổng Giám Mục cười và nói : *“ Thôi, thôi đủ rồi !!!”* (Trích từ “Hồi ký” của cha Tiến Lộc).

Hai báu vật đã giúp linh mục Tiến Lộc là Đức Tin (tôi không bàn đến trong bài này) và Tinh Thần Hướng Đạo. Vậy tinh thần Hướng Đạo là tinh thần gì ? Khó mà tóm tắt trong vài dòng tất cả những tinh hoa của Phong Trào Hướng Đạo, chỉ xin nói : Hướng Đạo là một Phong Trào giáo dục thực tiễn dùng bối cảnh thiên nhiên để rèn luyện trẻ em về phương diện tính khí, về óc tháo vát, về tinh thần công dân và về lòng phục vụ tha nhân. Đồng thời khuyến khích và hướng dẫn trẻ em có một đời sống tâm linh và luôn giữ tâm hồn trong sáng và hướng thượng. Riêng cá nhân tôi thích nhất điều luật thứ 8 : *“Hướng Đạo Sinh gặp khó khăn vẫn vui tươi”*. Có nghĩa là Tinh Thần Hướng Đạo giúp tôi kính Chúa, yêu đời và thương người bằng hành động cụ thể là giúp ích tha nhân. Chính tinh thần ấy đã giúp linh mục Tiên Lộc sống thật vui vẻ và hữu ích trong những năm tháng tù cộng sản.

Phải công nhận rằng chính tinh thần là nguồn năng lượng cung cấp năng lực để con người vui sống. Tinh thần đóng vai đôi cánh của loài chim và bộ rễ của loài thực vật, thiếu hai thứ ấy chim cũng chết và cây cũng héo khô. Trên thực tế, nhiều lúc tinh thần lên rất cao nhưng cũng có khi xuống rất thấp. Tinh thần cũng cần được chăm sóc và dưỡng nuôi y như thân xác vậy. Nếu được thường xuyên bồi dưỡng, tinh thần sẽ có những năng lượng phi thường giúp chúng ta vượt qua mọi khó khăn, chưa nói đến khả năng giúp chữa lành các chứng bệnh.

Hãy nghĩ xem điều gì khiến tinh thần xuống dốc và suy sụp. Chính những nỗi buồn sẽ lôi tinh thần xuống, trái lại niềm vui lại nâng tinh thần lên. Sự chệch bại sẽ kéo tinh thần xuống, trong khi đó lời động viên sẽ vực tinh thần lên. Sự thất vọng giết chết tinh thần, còn hy vọng lại giúp tinh thần hồi sinh. Bị tha nhân khinh miệt, bỏ rơi làm tinh thần tổn thương, còn được chấp nhận và thương yêu thì chữa lành tinh thần.

Cái chết của Chúa Giêsu đã khiến các môn đệ Ngài thất vọng, buồn chán và sợ hãi : tinh thần các ông xuống thấp. Sự phục sinh của Chúa lại nâng tinh thần các ông lên. Tuy vậy, các ông vẫn chưa đủ *“cứng cựa”* để mở toang các cánh cửa, bước ra khỏi căn phòng đóng kín hầu mạnh dạn loan báo tin mừng cho thế giới. Họ cần sự thổi hơi của Chúa Thánh Thần và chiếc lưỡi bằng lửa mà Ngài ban xuống cho mỗi vị. Ngày mà các vị ấy nhận lãnh ân phúc của Chúa Thánh Thần cũng là ngày khai sinh trọng đại của Giáo Hội.

Mừng lễ Chúa Thánh Thần không phải chỉ là kỷ niệm những biến cố của hơn hai nghìn năm trước, nhưng làm sao cho những biến cố ấy sống lại trong lòng mỗi người hôm nay. Năm xưa Chúa Thánh Thần hiện xuống trên các vị tông đồ cách tập thể nhưng cũng cá biệt cho từng vị, ngày nay cũng hãy xin Chúa Thánh Thần thi ân giáng phúc cho toàn thể Hội Thánh nói chung, nhưng cũng cho từng cá nhân chúng ta nói riêng, nhất là cho những em nhỏ trong cộng đoàn nhận Bí Tích Thêm Sức được tràn đầy bảy ơn của Ngài.

